

ੴ

ਆਨੰਦ ਸਾਹੇਬ

ਅਧਿਆਤਮਾਕਡੇ ਪ੍ਰਵਾਸ
ਮਰਾਠੀ ਅਨੁਵਾਦ

Index

1.	आनंद साहेब -----	1
2.	अर्दास प्रार्थना -----	21
3.	प्रवासासाठी तत्वज्ञान -----	25
4.	महिलांची भूमिका -----	27
5.	पगडीचे महत्त्व -----	30
6.	आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -----	32

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਹੇ ਮਾਝੀ ਆई! ਮਾਝਿਆ ਮਨਾਤ ਫਕਤ ਆਨੰਦ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਮਲਾ ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਮਿਠਾਲੇ ਆਹੇਤ.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂਨਾ ਮੇਟਲਿਆਵਰ, ਮੀ ਸਹਜ ਸਾਂਤ ਆਠਿ ਸਮਤੋਲ ਅਸ਼ਾ ਅਵਸਥੇਤ ਅਸਤੀ, ਜਠੂ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾਤ ਆਨੰਦੀ ਨਾਦ ਵਾਜਤ ਅਸਤੀ.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂਨਾ ਮੇਟਲਿਆਨੰਤਰ ਮਲਾ ਅਸੇ ਵਾਟਤੇ ਕੀ ਜਠੂ ਰਠਾਂਸਾਰਖੀ ਮੈਲ੍ਯਵਾਨ ਵਾਏ ਆਪਲ੍ਯਾ ਪਰੀਸਾਰਖ੍ਯਾ ਕੁਟੁੰਬਾਸਹ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਠ੍ਯਾਸਾਠੀ ਆਲੀ ਆਹੇਤ.

ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥

ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਆਪਲ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਸਥਾਨ ਦਿਲੇ ਆਹੇ, ਠ੍ਯਾ ਸਰਵਾਂਨੀ ਠ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਸ੍ਤੁਤੀ ਕਰਾਵੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਠਾਤ ਕੀ ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਮਿਠਾਲ੍ਯਾਵਰ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾਤ ਆਨੰਦ ਨਿਰਮਾਣ ਝਾਲਾ ਆਹੇ. ॥੧॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾ ! ਤੂ ਸਦੈਵ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਭਕ੍ਤੀਤ ਲੀਨ ਰਾਹਾ.

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾ ! ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਭਕ੍ਤੀਤ ਲੀਨ ਰਾਹਿਲ੍ਯਾਸ ਤੀ ਤੁਝੇ ਸਰਵ ਦੁ:ਖ ਦੂਰ ਕਰੇਲ.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਦੈਵ ਤੁਝੀ ਸਾਠ ਦੇईਲ ਆਠਿ ਤੁਝੀ ਸਰਵ ਕਾਮੇ ਸਹਜਤੇਨੇ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰੇਲ.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਰਵ ਗੋਈ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰਠ੍ਯਾਸ ਸਮਰਠ ਆਹੇ, ਠ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਤੂ ਕਾ ਵਿਸਰਤ ਆਹੇ?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਠਾਤ ਕੀ ਹੇ ਮਨਾ! ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਵਰ ਸਦੈਵ ਖ੍ਰਢਾ ਠੇਵ. ॥ ੨ ॥

साचे साहिबा किया नाही ॥

हे माझ्या स्वामी! असे काय आहे तुझ्याकडे नाही?

॥ ३ ॥

हे परमेश्वरा! तुझ्या घरात सर्व काही आहे, पण तू जे देतो तेच तुझ्या भक्ताला मिळते.

सदा सिद्धि सलाह तेरी नाम मनि वसावये ॥

हे परमेश्वरा! जे नेहमी तुझे गुणगान गातात, त्यांच्या मनात सदैव तुझे नाम वास करते.

नाम जिन कै मनि वसिया वाने सबद ॥

ज्यांच्या मनात तुझे नाम वास करते, त्यांच्या हृदयात दैवी शब्दाचा नाद घुमतो.

कहै नानक सचे साहिब किया नाही ॥ ३ ॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या स्वामी ! असे काय आहे तुझ्याकडे नाही? ॥ ३ ॥

साचा नाम मेरा आधार ॥

परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे.

साचु नाम अघारु मेरा जिनि बुधा सडि गवाणी ॥

परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे, ज्याने सर्व प्रकारची भूक (सांसारिक मोह) नाहीशी केली आहे.

करि सांति सुख मनि आदि वसिया जिनि इहा सडि पुजाणी ॥

ज्या नामाने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या आहेत, ते नाम माझ्या मनाला शांती आणि आनंदाने देतो.

सदा कुरबानु कीता गुरु वितहु जिस दीआ ऐहि वडिआणी ॥

ज्या गुरूंनी मला हे मोठेपण दिले, मी त्यांना समर्पित आहे.

कहै नानक सुखु सुखु सडि धरु पिआरे ॥

नानक म्हणतात की हे संतांनो ऐका, गुरूंच्या वचनाविषयीचे प्रेम तुमच्या हृदयात सदैव असू द्या.

साचा नाम मेरा आधार ॥ ४ ॥

परमेश्वराचे शाश्वत नाम माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥ ४ ॥

वाने पंच सबद तितु ॥

त्या भाग्यवान हृदयारूपी घरात रबाब, पखावज, ताल, घुंगरू आणि शंख हे (अवर्णनीय शब्द) पाच प्रकारचे आवाज गुंजतात.

ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

हे परमेश्वरा ! ते हृदय धन्य आहे ज्यामध्ये तू तुझी शक्ती प्रस्थापित केली आहेस, त्या हृदयात दैवी संगीत सतत वाजत असल्याचे जाणवते.

पंच दूत त्रुपु वसि कीते कालु कंटकु मारिआ ॥

हे परमेश्वरा! तू त्या व्यक्तीचे पाचही भुते (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार) नियंत्रणात आणले आहेत आणि त्याच्या मनातील मृत्यूचे भय दूर केले आहे.

पुठि करमि पाਇआ त्रुपु जिन कਉ सि नमि हरि कै लारो ॥

केवळ तेच लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच परमेश्वराच्या नामाचा आशीर्वाद लिहिलेला असतो.

करै नानकु उठ सुखु रोआ त्रितु घरि अनहद वाने ॥५॥

नानक म्हणतात की जेव्हा भक्ताच्या हृदयात अखंड दैवी संगीताचा सुर वाजत असतो, तेव्हा त्याला आनंदाची प्राप्ती होते. ॥५॥

साची लिवै बिनु देह निमाटी ॥

खऱ्या भक्तीशिवाय हे मानवी शरीर पूर्णपणे असहाय्य आहे.

देह निमाटी लिवै बाझहु क्वा करे वेचारीआ ॥त्रुपु बाझु समरष केइ नारी क्वा करि घनवारीआ ॥

हे सृष्टी निर्माता ! तुझ्याशिवाय कोणीही सर्वशक्तिमान नाही; कृपया दया करा.

ऐस नउ रोउ बाउ नारी सबदि लागि सवारीआ ॥

परमेश्वराशिवाय या शरीराला दुसरा आधार नाही, केवळ परमेश्वराच्या ध्यानात गुंतून ते सुधारले जाऊ शकते.

करै नानकु लिवै बाझहु क्वा करे वेचारीआ ॥६॥

नानक म्हणतात की हे असहाय्य शरीर परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय काय करू शकते? ॥६॥

आनंदु आनंदु सभु के करै आनंदु गुरु ते जाटिआ ॥

प्रत्येकजण आनंदाबद्दल बोलतो, परंतु परमानंद गुरूमुळेच कळतो.

जाटिआ आनंदु सदा गुरु ते क्वा करे पिआरिआ ॥

माझ्या प्रिय मित्रांनो! जेव्हा गुरू आपल्या प्रिय सेवकांवर (भक्तांवर) कृपा करतात तेव्हा गुरूकडून त्या सेवकाला खरा आनंद प्राप्त होतो.

करि किरपा किलविख कटे गिआन अंजनु सारिआ ॥

गुरूंच्या कृपेने मनुष्याच्या सर्व पापांचा नाश होतो आणि त्याला आध्यात्मिक बुद्धीचे बरे करणारे मलम परमेश्वर आपल्या आशीर्वादाच्या रूपात देतात.

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ज्यांच्या मनातून प्रापंचिक आसक्ती मोह नष्ट झाला आहे, परमेश्वराने त्यांचे जीवन शब्दांतून सुंदर केले आहे.

करै नानक़ु ऐहु अनंदु है आनंदु गुर ते जाणिया ॥७॥

नानक म्हणतात की हाच खरा आनंद आहे, ज्या आनंदाचे ज्ञान मला गुरुकडून प्राप्त झाले आहे. ॥७॥

बघा जिसु तू देहि सेही जनु पावै ॥

हे परमेश्वरा! ज्या व्यक्तीला तू देतो त्या व्यक्तीला हा आनंद प्राप्त होतो.

पावै त से जनु देहि जिस ने हेरि किया करहि वेचरिया ॥

तो मनुष्यच हा आनंद प्राप्त करतो, ज्याला तू हे सर्व देतो. अन्यथा असहाय्य प्राणी काय करू शकतात?

इकि बरमि बूले फिरहि दगु दिसि इकि नामि लागि सवारिया ॥

काही लोक आहेत जे संशयाने भ्रमित झाले आहेत, ते दहा दिशांनी भटकत राहतात, परंतु असे काही लोक आहेत ज्यांचे जीवन आपण त्यांना नामाशी संलग्न करून यशस्वी करता.

गुर परसादी मनु बडिया निरमलु जिना भाणा भावै ॥

गुरूंच्या कृपेने, त्या लोकांचे मन पवित्र होते, ज्यांना तुम्हाला भेटण्याची इच्छा आनंद देते.

करै नानक़ु जिसु देहि पियारे सेही जनु पावै ॥८॥

नानक म्हणतात की प्रेमळ परमेश्वर ज्याला हा आनंद देतो त्यालाच तो प्राप्त होतो. ॥ ८ ॥

आवहु संत पियारिहो अकष की करह कगानी ॥

प्रिय संतांनो! या, आपण अवर्णनीय परमेश्वराच्या गुणांचे चिंतन करूया.

करह कगानी अकष केरी किउ दुआरै पायीअै ॥

आपण त्या अवर्णनीय परमेश्वराबद्दल बोलूया आणि कोणत्या पद्धतीने त्याला प्राप्त करता येईल त्याबद्दल विचार करूया.

तनु मनु यनु सभु सउपि गुर कउ हुकमि मंनिअै पायीअै ॥

आपले शरीर, मन, संपत्ती आणि सर्व काही गुरूंना आत्मसमर्पण करून आणि त्यांच्या आज्ञेचे पालन करून परमेश्वराच्या अस्तित्वाची जाणीव होऊ शकते.

हुकमु मंनिहु गुरु केरा गावहु सची बानी ॥

गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करतात आणि परमेश्वराची स्तुती करा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਸੰਤਾਂਨੋ ਏਕਾ, ਅਵਰ੍ਠਨੀਯ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਠਿ ਅਵਰ੍ਠਨੀਯ ਕਥਾ ਸਾਂਗਾ ॥ ੯ ॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਹੇ ਚੰਚਲ ਮਨਾ ! ਹੁਸ਼ਾਰੀਨੇ ਕੋਠੀਹੀ ਕਥੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

ਹੇ ਮਾਝਾ ਮਨਾ ! ਤੂ ਮਾਝੇ ਮ੍ਹਣਗਠੇ ਲਖਪੂਰ੍ਵਕ ਏਕ, ਹੁਸ਼ਾਰੀਨੇ ਕੋਠਾਲਾਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਝਾਲਾ ਨਾਹੀ.

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਹੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਮਾਯਾ ਝਤਕੀ ਆਕਰ੍ਥਕ ਆਹੇ ਕੀ ਜਿਨੇ ਸਰ੍ਵ ਪ੍ਰਾਠੀਮਾਤ੍ਰਾਂਨਾ ਭੁਲਵੂਨ ਸਤ੍ਯਾਚਾ ਵਿਸਰ ਪਾਡਲਾ ਆਹੇ.

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

ਹੇ ਆਕਰ੍ਥਕ ਮਾਯਾ ਤ੍ਯਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਨਿਰਮਾਠਿ ਕੇਲੀ ਆਹੇ, ਜ੍ਯਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਂਨਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਭ੍ਰਮਾਤ ਪਾਡਲੇ ਆਹੇ.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਮੀ ਸੁਵਤ:ਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸਮਰ੍ਪਿਤ ਕਰਤੋ ਜ੍ਯਾਨੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਾਨੇ) ਮਧੁਰ ਮੋਹਿਤ ਕੇਲੇ ਆਹੇ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਮਾਝਾ ਦਯਾਕੂ ਮਨਾ ! ਕੋਠੀਹੀ ਚਤੁਰਾਝੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੧੦ ॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨਾ ! ਤੂ ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕ੍ਤੀਨੇ ਚਿਰੰਤਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾ ਰਾਹਾ.

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਆਪਠ ਜੇ ਕੁਟੰਬ ਪਾਹਤਾ ਤੇ ਮ੍ਰ੍ਯੂਨੰਤਰ ਆਪਲ੍ਯਾਬਰੋਬਰ ਜਾਠਾਰ ਨਾਹੀ.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਜੇ ਕੁਟੰਬ ਤੁਮਚ੍ਯਾਸੋਬਤ ਮ੍ਰ੍ਯੂਨੰਤਰ ਯੇਠਾਰਚ ਨਾਹੀ ਮਗ ਤ੍ਯਾਵਿਸ਼ਯੀਚ੍ਯਾ ਪ੍ਰੇਮਾਚ੍ਯਾ ਬੰਧਨਾਤ ਤੁਮ੍ਹੀ ਝਤਕੇ ਕਾ ਅਡਕਲੇਲੇ ਆਹਾਤ?

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

ਅਸੇ ਕ੍ਰ੍ਯ ਕਥੀਹੀ ਕਰੂ ਨਕਾ, ਜ੍ਯਾਸਾਠੀ ਆਪਠ ਸ਼ੇਵਟੀ ਪਸ਼੍ਚਾਤ੍ਤਾਪ ਕਰਾਲ.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਸਦਗੁਰੂंच्या उपदेश ऐका कारण तोच सदैव तुमच्याबरोबर राहील.

कहै नानक म न पिआरे तू सदा सचु समाले ॥११॥

नानक म्हणतात की हे माझ्या प्रिय मना! परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करत राहा. ॥ ११ ॥

अराम अरोचरा तेरा अंतु न पाइआ ॥

हे अफाट आणि अकल्पनीय परमेश्वरा! कोणालाही आपली मर्यादा कधीही सापडली नाही.

अंतो न पाइआ किनै तेरा आपणा आपु तू जाणहे ॥

कोणालाही आपल्या मर्यादा माहिती नाहीत आणि केवळ आपण स्वतःला ओळखता.

जीअ जंत सडि खेळु तेरा क्किया के आधि वखाणये ॥

सर्व सजीव प्राणी तुम्ही रचलेली लीळा आहेत; कोणी तुमचे वर्णन कसे करू शकेल?

आधरि त वेधरि सडु तूहै जिनि जगतु उपाइआ ॥

तुम्हीच हे जग निर्माण केले आहे, तुम्ही आहात जे प्रत्येक जीवांद्वारे बोलतात आणि त्यांची काळजी घेतात.

कहै नानक तू सदा अरंमि है तेरा अंतु न पाइआ ॥१२॥

नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुम्ही नेहमीच अनाकल्पनीय असता आणि तुमच्या गुणांची मर्यादा कोणालाही सापडली नाही. ॥ १२ ॥

सुरि नर मुनि जन अंमिडु खेजदे सु अंमिडु गुर ते पाइआ ॥

देवदूत, मानव आणि ऋषींनी हे सर्व ज्या अमृताला इतरत्र शोधत आहे ते मला माझ्या गुरूंकडून प्राप्त झाले आहे.

पाइआ अंमिडु गुरि क्किया कीनी सचा मनि वसाइआ ॥

गुरूंच्या कृपेने मला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मिळाले आहे आणि परम सत्य माझ्या मनात स्थिरावले आहे.

जीअ जंत सडि तूयु उपाइये इकि वेधि परसणि आइआ ॥

हे परमेश्वरा ! सर्व जीव तुम्ही निर्माण केले आहेत पण क्वचितच कोणी गुरूंचे दर्शन घायला आणि त्यांचे चरणस्पर्श करायला येतो.

लसु लेडु अरंकारु चुका सतिगुरु तला भाइआ ॥

त्यांचा लोभ आणि अहंकार दूर झाला आहे आणि सद्गुरू सुखकारक वाटतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਜਯਾਚਯਾਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਪ੍ਰਸੰਨ ਝਾਲਾ ਆਹੈ, ਟਯਾਲਾ ਗੁਰੂਕੜੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਮਿਠਾਲੇ ਆਹੈ. ॥ ੧੩ ॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

ਭਕਤਾਂਚੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਅਫ਼ਿਰੀਯ ਆਠਿ ਵੇਗਲੀ ਆਹੈ.

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

ਭਕਤਾਂਚੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਅਫ਼ਿਰੀਯ ਆਠਿ ਵੇਗਲੀ ਆਹੈ ਕਾਰਣ ਟਯਾਂਨਾ ਅਠਯੰਤ ਖਡਤਰ ਮਾਰਗਿਕਰ ਚਾਲਾਵੇ ਲਾਗਤੇ.

ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

ਤੇ ਲੋਭ, ਅਹੰਕਾਰ ਆਠਿ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਝੁਛਾਂਚਾ ਟਯਾਗ ਕਰਤਾਤ; ਤੇ ਸਵਤ:ਬਫ਼ਲ ਫਾਰਸੇ ਬੋਲਤ ਨਾਹੀਤ.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

ਮਨੁਘਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜਗਾਤ ਅਸਤਾਂਨਾ ਨੇਹਮੀ ਤਲਵਾਰੀਚਯਾ ਧਾਰਪੇਖਾ ਧਾਰਦਾਰ ਆਠਿ ਕੇਸਾਂਪੇਖਾ ਲਹਾਨ ਅਸਲੇਲਯਾ ਯਾ ਮਾਰਗਿਕਰ ਚਾਲਾਵੇ ਲਾਗੇਲ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਗੁਰੂਚਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਜਯਾਂਨੀ ਅਹੰਕਾਰ ਸੋਡਲਾ ਆਹੈ, ਟਯਾਂਚਯਾ ਝੁਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਤ ਵਿਲੀਨ ਹੋਤਾਤ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਭਕਤਾਂਚੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਸ੍ਰੁਠੀਤੀਲ ਝੁਤਰ ਲੋਕਾਂਪੇਖਾ ਅਫ਼ਿਰੀਯ ਆਠਿ ਵੇਗਲੀ ਰਾਹਿਲੀ ਆਹੈ. ॥੧੪॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੇਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ! ਜਸੇ ਤੁਮ੍ਹੀ ਚਾਲਤਾ ਤਸੇ ਆਮ੍ਹੀ ਚਾਲਤੋ ਮ੍ਹਣਗਜੇਚ ਤੁਮਚਯਾ ਝੁਛੇਨੁਸਾਰਆਮ੍ਹੀ ਕ੍ਰੁਤੀ ਕਰਤੋ. ਤੁਝੇ ਗੁਣ ਮਲਾ ਮਾਹੀਤ ਨਾਹੀਤ.

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥

ਆਪਣ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਜੋ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵਾਲ, ਆਮ੍ਹੀ ਆਪਲਯਾ ਝੁਛੇਨੁਸਾਰ ਟਯਾਚ ਮਾਰਗਿਕਰ ਚਾਲਣਾਰ ਆਹੋਤ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਤੁਮਚਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਜਯਾਲਾ ਤੁਮ੍ਹੀ ਤੁਮਚਯਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਤ ਗੁੰਤਵੂਨ ਠੇਕਤਾ, ਤੇ ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਤੁਮਚੇ ਧਯਾਨ ਕਰਤ ਅਸਤਾਤ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਜਯਾਂਨਾ ਤੁਮ੍ਹੀ ਤੁਮਚੀ ਕਥਾ ਸਾਂਗਾਲ ਟਯਾਂਨਾ ਗੁਰੂਚਯਾ ਦਾਰਾਤ ਸੁਖਾਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੇ.

कहै नानक सचे साहिब जिउि ड़ावै तिवै चलावरे ॥१५॥

नानक म्हणतात, हे सद्गुरू! जशी तुमची इच्छा असते त्याप्रमाणे तुम्ही जीवांना नियंत्रित करता.
॥ १५ ॥

ऐहु मेहिला सबदु सुहावा ॥

हे दिव्य शब्दच परमेश्वराची स्तुती आहे.

सबदे सुहावा सदा मेहिला सतिगुरु सुटाइआ ॥

सद्गुरूंनी नेहमीच दिव्य शब्दांने परमेश्वराचे गुणगान गायले आहे.

ऐहु तिन कै मंनि वसिआ जिन पुरहु लिखिआ आइआ ॥

ज्यांच्या नशिबात हे पूर्वीपासूनच लिहिले आहे, परमेश्वराचे गुणगान करू शकतात.

इकि डिरहि यनेरे करहि गला गली किनै न पाइआ ॥

काही लोक इतरत्र भरकटत राहतात आणि खूप बोलतात, पण त्यांच्या बोलण्यातून कोणालाच काही साध्य होत नाही.

कहै नानक सबदु मेहिला सतिगुरु सुटाइआ ॥१६॥

नानक म्हणतात की सद्गुरूंनी शब्दाचाच गौरव केला आहे. ॥ १६ ॥

पवित्रु हेडे मे जना जिनी हरि यिआइआ ॥

त्या भक्तांचे जीवन पवित्र झाले आहे, ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे.

हरि यिआइआ पवित्रु हेडे गुरुमुखि जिनी यिआइआ ॥

ज्यांनी गुरूंच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे ते पवित्र झाले आहेत.

पवित्रु भाडा पिडा कुटंब सहित सिउि पवित्रु संगति सबाइआ ॥

ते त्यांचे आई-वडील आणि कुटूंबासह पवित्र झाले आहेत आणि त्यांचा सहवासात आलेले इतर लोक देखील पवित्र झाले आहेत.

कहदे पवित्रु सुटेदे पवित्रु मे पवित्रु जिनी मंनि वसिआ ॥

जे मुखाने परमेश्वराच्या नामाचा जप करतात आणि कानांनी ऐकतात ते पवित्र झाले आहेत आणि ज्यांनी परमेश्वराचे नाम मनात ठेवले आहे तेही पवित्र झाले आहेत.

कहै नानक मे पवित्रु जिनी गुरुमुखि हरि हरि यिआइआ ॥१७॥

ज्यांनी गुरूंच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे ते पवित्र झाले आहेत. ॥ १७ ॥

करमी सहजु न उूपनै वितु सहजै सहसा न जाइ ॥

अंतर्ज्ञानी शांततेची स्थिती धार्मिक कृत्यांद्वारे चांगली होत नाही आणि अंतर्ज्ञानी शांततेशिवाय, संशयवाद निघून जात नाही.

नह जाइ सहसा कितै संजमि रते करम कमाए ॥

ही चिंता कोणत्याही प्रकारे मनातून काढून टाकता येत नाही आणि अनेक लोक कर्मकांड करून थकले आहेत.

सहस्रै जीउ मलीटु है कितु संजमि पेटा जाए ॥

व्यक्तीचा अंतरात्मा संशयाने व चिंतेने कलंकित झाला आहे, तो कशाने शुद्ध होईल?

मंनु पेटवु सवदि लागरु हरि सिउ ररु चितु लाइ ॥

गुरूच्या शब्दाशी जुळवून तुमचे मन स्वच्छ करा आणि तुमची चेतना परमेश्वरावर केंद्रित करा.

करै नानकुरु गुरु परसादी सहजु उूपनै इहु सहसा इव जाइ ॥१८॥

नानक म्हणतात की गुरूच्या कृपेने अंतर्ज्ञान निर्माण होते आणि त्यामुळे मनातील शंका आणि चिंता दूर होतात. ॥ १८ ॥

जीअरु मैले बाहररु निरमल ॥

काही लोक, बाह्यतः शुद्ध असल्याचे दिसून येते परंतु त्यांची मने दुर्गुणांनी घाणेरडी असतात.

बाहररु निरमल जीअरु उ मैले तिनै जन्मु जुअै हरिआ ॥

जो मनुष्य बाहेरून शुद्ध असल्याचा आव आणतो आणि मनाने मलिन असतो तो जुगारात आपला जीव गमावतो.

ऐह तिसना वडा रेगु लग्गा भरु मनु विसारिआ ॥

ते ऐहिक इच्छेच्या भयंकर आजाराने पीडित होऊन त्यांच्या मनाला मृत्यूचा विसर पडला आहे.

वेदा मरि नामु उउतु मे सुठरि नरु डिठरि जिउ बेतगलिआ ॥

वेदांमध्ये परमेश्वराचे नाव सर्वोच्च घोषित केले गेले आहे, परंतु ते हा सल्ला ऐकत नाहीत आणि भुतांप्रमाणे भटकत राहतात.

करै नानकुरु जिन सचु तजिआ कुडे लागे तिनै जन्मु जुअै हरिआ ॥१९॥

नानक म्हणतात की जे सत्य (देव) सोडतात आणि खोटेपणाला चिकटून राहतात (माया), ते आपला अनमोल जन्म जुगारात गमावतात. ॥ १९ ॥

जीअरु निरमल बाहररु निरमल ॥

काही लोक मनाने शुद्ध असतात आणि शरीरानेही शुद्ध असतात.

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥

असा मनुष्य जो अंतःकरणाने शुद्ध असतो आणि सद्गुरूच्या उपदेशानुसार सत्कर्म करून धन कमावतो.

बुझ की मेंदि पहरै नाही मनसा सचि समाणी ॥

खोटेपणा त्यांना स्पर्श करित नाही आणि आणि त्यांचे मन सत्यात मग्न राहते.

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

तेच व्यापारी सर्वात चांगले आहेत, ज्यांनी परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती मिळवून मानवी जीवनाचा उद्देश साध्य केला आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥

नानक म्हणतात की ज्यांचे मन शुद्ध आहे, ते नेहमीच गुरूच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करतात.
॥ २० ॥

ਜੇ ਕੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥

जर एखादा शिष्य गुरूचा विश्वासू होऊ इच्छित असेल तर

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੇਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥

जर एखादा शिष्य गुरूचा विश्वासू होऊ इच्छित असेल तर त्याला गुरूच्या शिकवणींचे प्रामाणिकपणे पालन करावे लागेल.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥

त्याने गुरूच्या शिकवणींवर विचार केला पाहिजे आणि आंतरिक विवेकाने त्यांना आत्मसात केले पाहिजे.

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੇਏ ॥

तो आपल्या मनातील अहंकार सोडून सदैव गुरूवर अवलंबून राहतो आणि गुरूंशिवाय इतर कोणाला तो ओळखत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥

नानक म्हणतात, हे संतांनो! काळजीपूर्वक ऐका; फक्त तोच शिष्य गुरूला सन्मुख होतो. ॥२१॥

ਜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

जर कोणी गुरूच्या शब्दांपासून दूर गेला तर सद्गुरूच्या शिकवणींचे पालन न करता त्याला मायेतून मुक्ती मिळणार नाही.

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੇਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥

या संदर्भात ज्ञानी महापुरुषांना जाऊन विचारले तरी इतर कुठेही त्याला मोक्ष मिळत नाही.

अनेक जूनी भरमि आवै विटु सतिगुरु मुक्ति न पाये ॥

जरी तो अनेक योनीमध्ये भटकला आणि मनुष्याच्या रूपात त्याने परत जन्म घेतला तरी त्याला गुरुशिवाय मोक्ष मिळू शकत नाही.

ढिंरि मुक्ति पाये लागि चरटी सतिगुरु सघदु सुटाये ॥

माया बंधनातून मुक्ती केवळ गुरुंच्या आश्रयस्थानात आल्यानेच प्राप्त होते, कारण केवळ सद्गुरु दैवी शब्दाच्या माध्यमातून जीवनात नीतिमान मार्ग शिकवतात.

करै नानक वीचारि देखु विटु सतिगुरु मुक्ति न पाये ॥२२॥

नानक म्हणतात की नीट विचार करा आणि पाहा की सद्गुरुशिवाय त्या जीवालाला मुक्ती मिळू शकत नाही. ॥२२॥

आवहु सिख सतिगुरु के पिआरिहे गावहु सची घाटी ॥

हे गुरुंच्या प्रिय शिष्यांनो! या, प्रभूची सच्ची वाणी गा.

घाटी उ गावहु गुरु केरी घाटीआ सिरि घाटी ॥

गुरुंनी उच्चारलेले दैवी शब्द, सर्वात सर्वोच्च शब्द (वाणी) गा.

जिन कउ नदरि करमु हेवै हिरदै तिन सभाटी ॥

ज्यांच्यावर सदैव परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो, ही वाणी त्यांच्या हृदयात अंतर्भूत असते.

पीवहु अंमिउ सदा रगहु हरि रंगि जपिहु सारिगपाटी ॥

परमेश्वराचे नामामृत सदैव प्यावे; सदैव परमेश्वराच्या रंगात लीन राहा आणि सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा.

करै नानक सदा गावहु ऐह सची घाटी ॥२३॥

नानक म्हणतात की सदैव गुरुंनी उच्चारलेली वाणी गात राहा. ॥ २३ ॥

सतिगुरु बिना हेर कची है घाटी ॥

सद्गुरुशिवाय अन्य वाणी कच्ची आहे, गुरुंच्या मुखातून उच्चारलेली वाणी सच्ची आहे.

घाटी उ कची सतिगुरु बाझु हेर कची घाटी ॥

गुरुशिवाय इतर सर्व वाणी असत्य आहे.

कहदे कचे सुठेदे कचे कची आधि वधाटी ॥

जे असत्य (कच्चे) वाणी बोलतात आणि ऐकतात ते देखील असत्य असतात म्हणजेच खोटे बोलणारे आणि खोटे बोलणारे लोक फक्त असत्य वाणीच उच्चारतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

असे लोक आपल्या वाणीने रोज परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतात पण त्यांना त्याबद्दल काहीच कळत नाही.

चिंतु जिन का हिरि लइआ माइआ बेलनि पटे रवाणी ॥

जे जाणीवपूर्वक मायात फसलेले आहे, ते व्यर्थच बोलत राहतात.

कहै नानक सतिगुरु ब्राह्मणु हेर कची ब्राह्मणी ॥२४॥

नानक म्हणतात की सद्गुरूंच्या मुखातून निघालेले सत्यवचनच खरे असतात, बाकीचे सर्व वचन असत्य म्हणजेच खोटी असते. ॥२४॥

गुरु का सबदु रतनु है हीरे जितु जडाउ ॥

गुरूचे वचन परमेश्वराच्या गुणांनी भरलेल्या अमूल्य देणगीसारखे असतात.

सबदु रतनु जितु मनु लाराग ऐहु होआ समाउ ॥

ज्याचे मन गुरूच्या अनमोल शब्दाशी संलग्न आहे, तो यामध्ये विलीन होतो.

सबदु सेडी मनु मिलिआ सचे लाइआ डाउ ॥

ज्याचे मन गुरूच्या शब्दात विलीन झाले आहे तो सत्याच्या प्रेमात पडला आहे.

आपे हीरा रतनु आपे जिस नो देइ बुझाइ ॥

परमेश्वर स्वतः शब्दांच्या रूपात एक रत्न आहे आणि तो स्वतः गुरूच्या रूपात हिरा आहे, ज्याला तो शब्दांच्या रूपात हे रत्न देतो त्यालाच ही वस्तुस्थिती समजते.

कहै नानक सबदु रतनु है हीरा जितु जडाउ ॥२५॥

नानक म्हणतात की गुरू हा शब्दच एक मौल्यवान रत्न आहे, ज्यामध्ये गुणांच्या रूपातील मौल्यवान हिरे जडलेले आहेत. ॥ २५ ॥

सिव सकति आपि उपाइ कै करता आपे हुकमु वरताऐ ॥

परमेश्वर स्वतः शिवशक्ती (चेतन आणि माया) निर्माण करून स्वतः त्याची इच्छा पूर्ण करत असतो.

हुकमु वरताऐ आपि वेधे गुरमुधि किमै बुझाऐ ॥

त्याच्या आदेशाची अंमलबजावणी करून तो स्वतः मन आणि माया यांच्यातील खेळ पाहतो; तो केवळ दुर्मिळ गुरूच्या अनुयायांना या खेळाविषयी समज देतो.

उडे बंधन हेवै मुकतु सबदु मनि वसाऐ ॥

अशा व्यक्तीने गुरूचा शब्द मनात मांडला आहे आणि मायाचे बंध तोडून तो मुक्त झाला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ज्याला परमेश्वर स्वतः निर्माण करतो तो गुरुमुख होतो आणि तो सदैव परमेश्वरावर आपले लक्ष केंद्रित करतो.

कहै नानक आपि करता आपे हुकमु बुझाए ॥२६॥

नानक म्हणतात की तो स्वतः निर्माणकर्ता आहे आणि स्वतः त्यांची आज्ञा प्रकट करतो. ॥ २६ ॥

सिम्रिति सासत्रु पुंन पाप बीचारदे ततै सार न जाणी ॥

स्मृती आणि धर्मग्रंथ हे पाप आणि पुण्य मानतात परंतु त्यांना वास्तविकतेचे खरे सार समजत नाही.

उतै सार न जाणी गुरु बघहु उतै सार न जाणी ॥

गुरूशिवाय वास्तविकतेचे खरे कोणालाही सार जाणता येत नाही तसेच गुरूशिवाय तत्वज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही.

तिही गुणी संसारु भूमि सुता सुतिआ रैति विहाणी ॥

संपूर्ण जग माया आणि संशयाच्या तीन गुणांमध्ये गुंतलेले आहे; ते आपल्या जीवनाची रात्र अज्ञानाच्या निद्रेत घालवतात.

गुरु किरपा ते मे जन जारो जिनारु हरि मनि वसिआ बेलहि अंमिउतु बानी ॥

गुरूंच्या कृपेने केवळ तेच लोक या अज्ञानाच्या झोपेतून जागृत झाले आहेत ज्यांच्या मनात परमेश्वर राहतो आणि ते गुरूंच्या अमृत शब्दाचा जप करतात.

कहै नानकु मे उतु पाए जिस नै अनदिनु हरि लिव लारौ जारत रैति विहाणी ॥२७॥

नानक म्हणतात की केवळ त्या व्यक्तीला सार वास्तविकता (देव) जाणवते, जो रात्रंदिवस भगवंताला समर्पित राहतो आणि आपले संपूर्ण आयुष्य जागृत राहतो. ॥२७॥

माता के उदर महि पूतिपाल करे मे किउ मनु विसारीअै ॥

आईच्या गर्भाशयात आपले पालनपोषण करणाऱ्याला मनातून का विसरावे?

मनु किउ विसारीअै एवडु दाता जि अगनि महि आहारु पनुचावडे ॥

तो एवढा मोठा दाता आहे, त्याला मनातून कसे विसरता येईल, जो आपल्याला गर्भित अन्न पुरवतो.

उस नै किउ पेहि न सकी जिस नउ आपणी लिव लावडे ॥

कोणीही त्याला हानी पोहोचवू शकत नाही, जो सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

आपटी लिव आपे लाये गुरमुखि सदा समालीऐ ॥

परमेश्वर स्वतः आपले प्रेम निर्माण करतो, म्हणून गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून आपण नेहमी त्याला प्रेमाने आणि भक्तीने स्मरण केले पाहिजे.

कहै नानकु ऐवडु दाता से किउ मनुहु विसारीऐ ॥२८॥

नानक म्हणतात की जो इतका महान दाता आहे त्याचा विसर आपल्याला का पडावा? ॥२८॥

जैसी अगनि उदर मनि तैसी बाहरि भाइआ ॥

जशी अग्नी गर्भाशयात आहे तशीच मायाची अग्नी बाहेरही आहे.

माइआ अगनि सड इके जेही करतै खेळु रचाइआ ॥

गर्भाशयात आग, आणि माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) ची ज्वलंत इच्छा निसर्गासारखीच असते; हा खेळ (लीळा) आहे, जो निर्माणकर्त्याने स्थापित केला आहे.

जा तिसु भाणा ता जंमिआ परवारि भला भाइआ ॥

जेव्हा परमेश्वराची इच्छा असते तेव्हाच लहान बाळाचा जन्म होतो आणि कुटुंब आनंदित वातावरण निर्माण होते.

लिव डुडकी लगी त्रिसना भाइआ अमरु वरताइआ ॥

जेव्हा मूल जन्माला येते त्यानंतर त्याची परमेश्वराशी असलेली भक्ती नष्ट होते आणि आत्मा ऐहिक इच्छांमध्ये जडतो आणि माया आपले जाळे पसरते.

ऐह माइआ जिउ हरि विसरै मेहु उपनै भाउ दूजा लाइआ ॥

ही माया अशी आहे की मनुष्य परमेश्वराला विसरतो, मग त्याच्या मनात सांसारिक मोह निर्माण होतो आणि द्वैताची भावना सुरू होते.

कहै नानकु गुर परसादी जिना लिव लागी तिनी विचे भाइआ पाइआ ॥२९॥

नानक म्हणतात की गुरूंच्या कृपेने जे परमेश्वराला आत्मसात करतात, त्यांनी मायेतही त्याला प्राप्त केले आहे. ॥ २९ ॥

हरि आपि अमूलकु है मुलि न पाइआ जाइ ॥

परमेश्वर स्वतः अमूल्य आहे; त्याच्या किंमतीचा अंदाज लावल्या जाऊ शकत नाही.

मुलि न पाइआ जाइ किमै विटहु रगे लेक विललाइ ॥

त्याच्या खऱ्या किंमतीचा कोणालाच अंदाज लावता येत नाही, त्यामुळे अनेकांनी रडत, तळमळत आपला जीव गमावला आहे.

ऐसा सतिगुरु जे मिलै तिस नो सिरु सउपीऐ विचहु आपु जाइ ॥

सद्गुरू मिळाल्यास त्याच्यापुढे त्याला आपले मस्तक अर्पण करावे, म्हणजे त्याच्यापुढे नतमस्तक व्हावे, ज्यामुळे मनातील अहंकार दूर होतो.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ज्यानी आपल्याला हे प्राण दिले आहे त्याच्याशी जर जीव जोडला गेला तर परमेश्वर सदैव आपल्या मनात वास करतो.

हरि आपि अमूलकु है भाग तिना के नानका जिन हरि पलै पाए ॥३०॥

हे नानक! परमेश्वर स्वतः अनमोल आहे परंतु देव ज्या गुरुशी जोडला आहे ते खूप भाग्यवान आहेत.

हरि रासि मेरी मनु वटजारा ॥

परमेश्वराचे नाव माझी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्या नामाचा व्यापारी आहे.

हरि रासि मेरी मनु वटजारा सतिगुर ते रासि जाटी ॥

परमेश्वराचे नाव माझी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्या नामाचा व्यापारी आहे, मला या संपत्तीचे ज्ञान सतगुरूंकडून मिळाले.

हरि हरि नित जपिहु जीअहु लारा खटिहु दिगड़ी ॥

प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नेहमी नामस्मरण करा आणि दररोज दररोज नामरूपी लाभ मिळवा.

ऐहु धनु तिना मिलिआ जिन हरि आपे भाटा ॥

परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती ज्यांना परमेश्वराने स्वेच्छेने दिली आहे त्यांनाच प्राप्त होते.

कहै नानकु हरि रासि मेरी मनु होआ वटजारा ॥३१॥

नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नाव ही माझी खरी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्याचे व्यापारी बनले आहे.

ऐ रसना तू अन रसि रासि रही तेरी पिआस न जाए ॥

हे माझ्या जिह्वा! आपण बऱ्याच वेगवेगळ्या पदार्थांचा स्वाद घेण्यास उत्सुक आहात, पण तुमची तहान त्यामुळे शमली नाही.

पिआस न जाए हेरतु किउँ जिरु हरि रसु पलै न पाए ॥

परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्यायल्याशिवाय तुमची तहान इतर कोणत्याही प्रकारे शमवता येणार नाही.

हरि रसु पाए पलै पीअै हरि रसु बहुरि न त्रिसना लारौ आए ॥

जर आपल्याला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राप्त झाले आणि तुम्ही ते आनंदाने प्राशन केले तर पुन्हा तुमच्या मनात इतर कोणत्याही इच्छा तुम्हाला त्रास देणार नाही.

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚਾ ਅਮ੍ਰਿਤਰਸ ਸਦ੍ਗੁਰੂਚਾ ਸਿਕਵਣੁਕੀਚੇ ਪਾਲਨ ਕੇਲਿਆਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਮਨਾਚਾ ਆਨੰਦ ਮਨਾਤ ਰਾਹਤੋ ਤੇਕ੍ਹਾ ਝਰ ਸਰਵ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੁਖ ਕਿਸਰਲੇ ਜਾਤਾਤ.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਹੇ ਮਾਝੇ ਸਰੀਰਾ ! ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਆਪਲਾ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੁਮਚਾਮਧੇ ਠੇਕਲਾ ਤੇਕ੍ਹਾਚ ਤੁਮ੍ਹੀ ਯਾ ਜਗਾਤ ਆਲਾ ਆਹਾਤ.

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਆਪਲਾ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੁਮਚਾਮਧੇ ਠੇਕਲਾ ਤੇਕ੍ਹਾਚ ਤੁਮ੍ਹੀ ਯਾ ਜਗਾਤ ਆਲਾ ਆਹਾਤ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਵਤ: ਪਾਲਕ ਆਹੇ, ਜੋ ਮਨੁ਷੍ਯ ਤਧਾਰ ਕੇਲਿਆਨੰਤਰ ਟ੍ਯਾਚੀ ਕਾਠਜੀ ਖੇਤੋ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਗੁਰੂਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਮਨੁ਷੍ਯਾਲਾ ਯਾ ਜਗਾਚੇ ਵਾਸਤਵ ਸਮਯਲੇ, ਤੇਕ੍ਹਾ ਟ੍ਯਾਲਾ ਕਠਲੇ ਕੀ ਹੇ ਜਗ ਏਕ ਖੂਪ ਚਮਤਕਾਰਿਕ ਆਹੇਤ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕੇਲੀ ਆਣਿ ਆਪਲਾ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੁਮਚਾਮਧੇ ਠੇਕਲਾ, ਤੇਕ੍ਹਾਚ ਤੁਮ੍ਹੀ ਯਾ ਜਗਾਤ ਆਲਾ ਆਹਾਤ. ॥੩੩॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਆਗਮਨਾਚੀ ਭਾਤਮੀ ਏਕੂਨ ਮਾਝੇ ਮਨ ਅਤ੍ਯੰਤ ਉਤਸਾਹਿਤ ਝਾਲੇ ਆਹੇ.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗਿਰੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ! ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਸ ਹ੍ਰਦਯਰੂਪੀ ਘਰ ਏਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਬਨੇਲ.

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ! ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਦੁ:ਖ, ਵੇਦਨਾ ਆਣਿ ਚਿੰਤਾ ਫੂਰ ਹੋਤਾਤ.

ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

ਤੋ ਦਿਵਸ ਧਨ੍ਯ ਅਸਤੋ, ਜ੍ਯਾ ਦਿਵਸ਼ੀ ਗੁਰੂਚਾ ਵਚਨਾਸ਼ੀ ਸੰਲਗ੍ਰ ਹੋਊਨਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਤੋ.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੇਰੋ ॥

गुरुंच्या वचनातून अनंत वाणीची माहिती मिळाली आहे म्हणून परमेश्वराच्या नामाचा जप करत राहा आणि परमेश्वराच्या नामाचे अमृत पीत राहा .

कहै नानक पृष्ठु आपि मिलिआ करण करण जेरो ॥३४॥

नानक म्हणतात की सर्व काही करण्यास आणि करायला लावण्यास परमेश्वर स्वतः येतो. ॥३४॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

हे माझे शरीर! या जगात येऊन तू कोणते चांगले काम केले आहे?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

हे शरीर! आपण या जगात आल्यापासून आपण कोणती चांगली कामे केली आहेत?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

ज्या परमेश्वराने तुम्हाला निर्माण केले, त्याला तर मनात नाही ठेवले.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

गुरुंच्या कृपेने ज्याला त्याच्या पूर्वीच्या चांगल्या कर्मांमुळे हे फळ मिळाले आहे त्याच्या मनात परमेश्वर नेहमी वास करतो.

कहै नानक ऐहु सरीरु परवाटु रोआ जिनि सतिगुर सिउ चितु लाइआ ॥३५॥

नानक म्हणतात की ज्याने गुरुंच्या शिकवणींवर आपले मन केंद्रित केले आहे, त्याने मानवी जीवनाचा हेतू साध्य केला आहे.

ਏ ਨੇਤ੍ਰੁ ਮੇਰਿਹੇ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

हे माझ्या नेत्रा ! परमेश्वराने तुमच्यामध्ये प्रकाश प्रस्थापित केला आहे, म्हणून त्याच्याशिवाय इतर कोणाकडे पाहू नका.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

परमेश्वराशिवाय दुसऱ्या कोणाहीकडे पाहू नका, कारण त्या परमेश्वराच्या कृपेनेच तुम्हाला दृष्टी प्राप्त झाली आहे.

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

हे माझ्या नेत्रा ! आपण पाहत असलेले हे संपूर्ण जग म्हणजे परमेश्वराचे प्रकटीकरण; हे परमेश्वराचे रूप आहे आणि त्यात केवळ परमेश्वराचे रूपच दिसते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

गुरुंच्या कृपेने मला हे कळले आहे, आणि आता जिथे मी पाहतो तिथे मला फक्त तो परमेश्वरच दिसतो आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੇ ਡੋਲੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਤਾ ਆਂਧਲੇ ਹੋਤੇ, ਸਦ੍ਗੁਰੂਲਾ ਮੇਟਲ੍ਯਾਵਰ ਲਾਂਚ੍ਯਾਮਥੇ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਲਾ ਆਠਿ ਆਤਾ ਹੇ ਡੋਲੇ ਸਰ੍ਵਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾਚ ਪਾਹਤਾਤ. ॥ ੩੬ ॥

ਏ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥

ਹੇ ਮਾਝ੍ਯਾ ਕਾਨਾਂਨੋ ! ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਸੁਤੁਤੀ ਏਕਣ੍ਯਾਸਾਠੀ ਧੇਥੇ ਪਾਠਵਿਲੇ ਆਹੇਤ.

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ਸਤ੍ਯ ਏਕਣ੍ਯਾਸਾਠੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਕਾਨਾਂਨਾ ਸ਼ਰੀਰਾਲਾ ਜੋਡ੍ਰਨ ਜਗਾਲਾ ਪਾਠਵਲੇ ਆਹੇ, ਮ੍ਹਣ੍ਰਨ ਸਤ੍ਯਾਚਾ ਆਵਾਜ ਏਕਾ.

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਸੁਤੁਤੀਬਫੁਲਚੇ ਗੁਰੂਚੇ ਦਿਵ੍ਯ ਸ਼ਬ੍ਦ ਏਕੂਨ ਮਨ ਆਠਿ ਸ਼ਰੀਰ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਤੇ ਆਠਿ ਜਿਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰੁਤਮਥੇ ਵਿਲੀਨ ਹੋਤੇ.

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਇਤਕਾ ਅਦ੍ਰੁਮੁਤ ਆਠਿ ਅਨਾਕਲਨੀਯ ਆਹੇ, ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਅਵਸ੍ਥੇਚੇ ਵਰ੍ਣਨ ਕੇਲੇ ਜਾਠੁ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਾਮ੍ਰੁਤ ਏਕਾ ਆਠਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵ੍ਹਾ, ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਸਤ੍ਯ ਏਕਣ੍ਯਾਸਾਠੀ ਜਗਾਤ ਪਾਠਵਲੇ ਆਹੇ. ॥ ੩੭ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਆਤ੍ਯਾਲਾ ਦੇਹਰੂਪੀ ਗੁਹੇਤ ਠੇਕੂਨ ਪ੍ਰਾਣਾਚਾ ਨਾਦ ਵਾਜਵਿਲਾ ਆਹੇ.

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣਾਚਾ ਨਾਦ ਵਾਜਵਲਾ, ਮ੍ਹਣ੍ਰਜੇ ਜੀਵਨਾਚ੍ਯਾ ਸ਼੍ਵਾਸਾਚਾ ਸੰਚਾਰ ਕੇਲਾ, ਸ਼ਰੀਰਾਚ੍ਯਾ ਗੁਹੇਚੇ ਨਠੁ ਦਰਵਾਜੇ - ਡੋਲੇ, ਕਾਨ, ਤਾਂਢ, ਨਾਕ ਇਤ੍ਯਾਦੀ ਉਘਡ ਕੇਲੇ ਆਠਿ ਦਹਾਵਾ ਦਰਵਾਜਾ ਗੁਪਤ ਠੇਵਲਾ.

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਸਾਠੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਮਾਘ੍ਯਮਾਤ੍ਰਨ ਨਾਮਵਰੀਲ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਾਦ ਦਿਲਾ, ਤ੍ਯਾਨੇ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਦਹਾਵਾ ਦਰਵਾਜਾ ਦੇਖੀਲ ਪ੍ਰਕਟ ਕੇਲਾ.

ਤਹੁ ਅਨੇਕ ਰੂਪੁ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ਤੇਥੇ ਦਹਾਵ੍ਯਾ ਦਰਵਾਜਾਮਥੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪੇ ਆਠਿ ਨਠੁ ਖਜਿਨਾ ਅਸਲੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਵਸਲੇਲੇ ਆਹੇ, ਜ੍ਯਾਚੇ ਰਹਸ੍ਯ ਸਾਪਡਤ ਨਾਹੀ.

कहै नानक हरि पਿਆਰै ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

नानक म्हणतात की आत्म्याला शरीर-गुहेत ठेवून प्रिय परमेश्वराने आत्मा शरीराच्या गुहेत ठेवला आहे आणि त्याला जीवन दिले आहे. ॥३८॥

ऐहु साचा सैहिला साचै ञरि गावहु ॥

परमेश्वराचे हे खरे कीर्तन खऱ्या घरी बसून म्हणजेच गुरूंच्या सहवासात (सत्संगती) बसून गा.

गावहु उ सैहिला ञरि साचै जिषै सदा सचु पਿਆवहे ॥

त्या सद्गुरूंच्या घरात (सत्संगती) बसा आणि सत्याचे गुणगान करा, जिथेच सत्याचे नेहमी ध्यान केले जाते.

सचै पਿਆवहि जा तुयु भावहि गुरमुधि जिना बुझावहे ॥

हे परमेश्वरा ! जे तुम्हाला आवडतात आणि गुरुमुखाने ज्यांना ज्ञान प्राप्त झाले आहे, तेच परम सत्याचे चिंतन करतात.

ऐहु सचु सभना का खसमु है जिमु बखसे सै जनु पावहे ॥

अनंतकाळचा परमेश्वर सर्वांचा स्वामी आहे, केवळ ज्याच्यावर तो दयाळू होतो त्यालाच ते जाणतात.

कहै नानक सचु सैहिला साचै ञरि गावहे ॥३९॥

नानक म्हणतात की गुरूंच्या संगतीत राहून परम सत्याचे गुणगान करीत राहा. ॥ ३९ ॥

अनदु सुठहु वडभागीहो सगल मनोरथ पूरे ॥

हे भाग्यवान मानवा ! तुम्ही आनंद वाणी भक्तिभावाने ऐका, ती ऐकल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.

पारब्रह्म पुरु पाइआ उतरे सगल विसूरे ॥

ज्याला परम परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे, त्याचे सर्व दुःख नाहीसे झाले आहेत.

दुख रोग सँताप उतरे सुठी सची बाणी ॥

ज्याने सत्यवाणी ऐकली, त्याचे सर्व दुःख, व्याधी, त्रास दूर झाले.

सँत साजन भटे सरसे पूरे गुर ते जाणी ॥

सद्गुरूंकडून दैवी शब्द समजून घेऊन शिकलेले सर्व संत सुखी होतात.

सुठते पुनीत कवते पवित्रु सतिगुरु रहिआ भरपूरे ॥

जे गुरूंचे वचन ऐकतात आणि उच्चारतात ते पवित्र होतात कारण सद्गुरू त्यांच्या वाणीत विराजमान आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ਨਾਨਕ ਨਮ੍ਰਪਠੇ ਸਾਦਰ ਕਰਤਾਤ ਕੀ ਜੇ ਗੁਰੂਚਯਾ ਸ਼ਬਦਾਵਰ ਲਖ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤਾਤ, ਟ੍ਯਾਂਚਯਾਮਢਯੇ ਆਨੰਦ ਵਾਫ਼ਤੋ ਕੀ ਜਘੂ ਗੁਰੂਚਯਾ ਚਰਠਸ਼ਪਸ਼ਾਨਿ ਟ੍ਯਾਂਚਯਾ ਮਨਾਤ ਅਨੰਤ ਢਵਨੀ ਵਾਜਤ ਅਸਤਾਤ. ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਦੇਵ ਏਕਚ ਆਹੇ. ਸਰਵ ਵਿਜਯ ਅਦ੍ਭੂਤ ਗੁਰੂ (ਦੇਵਾਚਾ) ਆਹੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਃਖਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਯਾਚਯਾ ਰੂਪਾਤੀਲ ਦੇਵ) ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੋ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਹਾਯਾ ਗੁਰੂਨੀ ਵਾਚਲੇਲੀ ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰੀਚੀ ਕਵਿਤਾ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਤਲਵਾਰੀਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ (ਦੁਃਖਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਯਾ ਦੇਵਾਚਯਾ ਰੂਪਾਤ); ਮਗ ਨਾਨਕਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਠੇਵਾ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਮਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਿਆਨ ਕਰਾ; ਤੇ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤਾਤ! (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਆਣਿ ਆਦਰਣੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਿਆਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਣੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਿਆਨ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਚਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਸਰਵ ਦੁ:ਖ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਮਗ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਪਤੀਚੇ ਨਉ ਸ੍ਰੋਤ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸੌਚਾ, ਙੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਗ੍ਰਹ, ਬੁਢੀ, ਵਿਘਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤੁਮਚਯਾ ਘਰੀ ਤ੍ਵਰੇਨੇ ਯੇਤੀਲ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵੂਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

दसवां पातशाह सू गुरु गोविंद सिंघ साहिब जी! सभ बांणी हेदि सहादि॥

आदरणीय दहावे गुरु गोविंद सिंग यांचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर विचार करा). हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

दसां पातशाहीआं दी जेठ सू गुरु गुरीब साहिब जी दे पाठ दीदार दा षिआन षर के षेले जी वाहिगुरु!

आदरणीय गुरू ग्रंथ साहिबमध्ये असलेल्या दहा राजांच्या दिव्य प्रकाशाचा विचार करा आणि मनन करा आणि तुमचे विचार त्यांच्या दैवी शिकवणीकडे वळवा आणि गुरू ग्रंथ साहिबच्या दर्शनाने आनंद मिळवा; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

पंजां पिआरिआं, चौरां साहिबजादिआं, चालीआं मुकतिआं, हठीआं जपीआं, उपीआं, जिनुं नाम जपिआ, वंड ढकिआ, देग चलाष्टी, उेग वाही, देख के अठडिंठ कीता, तिनुं पिआरिआं, सचिआरिआं दी कमाष्टी दा षिआन षर के, खालसा जी ! षेले जी वाहिगुरु!

चार पुत्रांच्या (गुरू गोविंद सिंग यांच्या) पाच प्रिय व्यक्तींच्या कर्माचा विचार करा; चाळीस हुतात्म्यांपैकी; अदम्य वृद्धनिश्चयाच्या शूर शिखांचे; नामाच्या रंगात रंगलेल्या भक्तांपैकी; जे नामात लीन झाले होते; ज्यांनी नामाचे स्मरण केले आणि त्यांच्या सहवासात एकत्र जेवले; ज्यांनी मोफत स्वयंपाकघर सुरू केले; ज्यांनी तलवारी चालवल्या (सत्य राखण्यासाठी); ज्यांनी इतरांच्या कमतरतांकडे दुर्लक्ष केले; उपरोक्त सर्व शुद्ध आणि खरोखर एकनिष्ठ होते; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

जिनुं सिंघां सिंघनीआं ने षरम हेठ सीस दिंते, बंद बंद कटाष्टे, षेपरीआं लुहाष्टीआं, चरखडीआं ते चडे, आरिआं नाल चिराष्टे गाष्टे, गुरदुआरिआं दी सेवा लष्टी कुरघानीआं कीतीआं, षरम नहीं रारिआ, सिंघी केसां सुआसां नाल निघाही, तिनुं दी कमाष्टी दा षिआन षर के खालसा जी! षेले जी वाहिगुरु!

विचार करा आणि त्या शूर शीख पुरुषांनी तसेच स्त्रियांनी केलेल्या अनोख्या सेवेचा विचार करा, ज्यांनी आपले मस्तक बलिदान दिले परंतु त्यांच्या शीख धर्माचे समर्पण केले नाही; ज्यांच्या शरीराच्या प्रत्येक भागाचे तुकडे केले गेले; ज्यांच्या डोक्याची त्वचा काढली जायची; ज्यांना बांधून चाकांवर फिरवले गेले आणि त्यांच्या शरीराचे तुकडे-तुकडे केले गेले; ज्यांना आरीने कापले होते; ज्यांची जिवंतपणी कातडी काढली गेली; ज्यांनी गुरुद्वारांची प्रतिष्ठा राखण्यासाठी स्वतःचे बलिदान दिले; ज्यांनी त्यांच्या शीख धर्माचा त्याग केला नाही; ज्यांनी त्यांचा शीख धर्म पाळला आणि शेवटच्या श्वासापर्यंत त्यांचे लांब केस जतन केले; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

पंजां उखतां, सरबुंठ गुरदुआरिआं दा षिआन षर के षेले जी वाहिगुरु!

तुमचे विचार शीख धर्माच्या सर्व सिंहासनांवर आणि सर्व गुरुद्वारांकडे वळवा; म्हणा वाहे गुरू! (आश्चर्यकारक देव)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸ਼ਾਂਨੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਵੇ ਅਸ਼ੀ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰਤੋ; ਆਣਿ ਸਰਵ ਸੁਖ ਆਣਿ ਆਰਾਮ ਅਸ਼ਾ ਧ੍ਯਾਨਾਦ੍ਵਾਰੇ ਮਿਲ੍ਯ ਸ਼ਕਤਾਤ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੇਲ ਬਾਲੇ, ਬੇਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਜੇਥੇ ਜੇਥੇ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੁਮਚੇ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਣ ਆਣਿ ਕ੍ਰਪਾ ਏ; ਮੁਕਤ ਸੁਖਪਾਕਘਰ ਆਣਿ ਤਲਵਾਰ ਕਥੀਹੀ ਅਪਯਸ਼ੀ ਹੋਯ ਨਯੇ; ਆਪਲ੍ਯਾ ਭਕਤਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਾ; ਸ਼ੀਖ ਲੋਕਾਂਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲ੍ਯਾ; ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਨੇਹਮੀ ਆਮਚ੍ਯਾ ਮਦਤੀਲਾ ਯੇਵੋ; ਖਾਲਸ਼ਾਂਨਾ ਨੇਹਮੀਚ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲ੍ਯੋ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ,
ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ
ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸ਼ਿਖਾਂਨਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਭੇਟ, ਲਾਂਬ ਕੇਸਾਂਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਸ਼ੀਖ ਕਾਯਦੇ ਪਾਠਯਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਫੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਠ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ ਆਣਿ ਨਾਮਾਚੀ ਸਰਵਾਤ ਮੋਠੀ ਭੇਟ ਏ। ਹੇ ਦੇਵਾ! ਗਾਯਕ, ਵਾਡਾ ਆਣਿ ਖ਼ਜ ਸਦੈਵ ਅਸ਼ਿਤ੍ਵਾਤ ਅਸੂ ਏ; ਸਲ੍ਯਾਚਾ ਸਦੈਵ ਵਿਜਯ ਅਸੋ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਆਸ਼੍ਚਰ੍ਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਰਵ ਸ਼ੀਖਾਂਚੀ ਮਨੇ ਨਮ੍ਰ ਰਾਹੋਤ ਆਣਿ ਲ੍ਯਾਂਚੀ ਭੁਫ਼ੀ ਉਦਾਤ ਹੋਵੋ; ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੂ ਭੁਫ਼ੀਚਾ ਰਕ਼ਕ ਆਹੇਸ਼.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

ਹੇ ਖਰੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਤੂ ਨਮ੍ਰਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਆਹੇਸ਼, ਅਸਹਾਯਾਂਚੇ ਸਾਮਥ੍ਯ ਆਹੇਸ਼, ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਚੇ ਆਸ਼੍ਰਯਸਥਾਨ ਆਹੇਸ਼, ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਉਪਸਥਿਤੀਤ ਨਮ੍ਰਪਣੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਵਰੀਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਚੇ ਪਠਣ ਕਰਤਾਨਾ ਆਮਚ੍ਯਾ ਚੁਕਾ ਆਣਿ ਉਣੀਵਾ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਕਰਾ. ਦਯਾਕ੍ਰਪਣੇ ਸਰਵਾਚ੍ਯਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾ.

मेडी पलआरे मेल, जलनूडं मलललआं डेर न ऑऑआवे। नननक ननन ऑडुडी कलल, डेरे डरडे सरडड डर डलल।

कृडर करून आडुडंलर डर खरुडर डकुतलंऑी डेट डडवून दे, ऑडलंऑुडर डेडीने आडुडी तुडुडर नरडरडे सुडरण व ऑलंतन करून शकतुी. हे देवर! खरे गुरू नननक डलंऑुडर दुडरे, तुडुडे नरव उंऑ हुरुी आणल तुडुडर इऑुडेनुसर सरुवलंऑी उनुतुी हुरुी.

वरुहलरुतु नुी कर डरलसल, वरुहलरुतु नुी कुी डडतलरु
खरलसल देवरऑर आहे; सरुवल वलऑड हल देवरऑर वलऑड आहे.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमतेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख

धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरुंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणातात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात. अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, अॅलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:

गुरु नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पत्नी आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:

स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरु अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:

शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनर्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:

स्त्रियांनी बुरखा घालू नये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्त्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्व न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:

"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री

शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस. आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली.

-P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

"मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा "पटका" असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे. शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शिखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शिखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शिखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरू गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरू, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या आध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केलाबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.